

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a patra după Paști, a slăbănogului

Vă răpesc din somn și din odihna trupului și din puterea lui și de la lucrul vostru cel pentru poporul Meu, lucru care vă ostenește duhul, căci cu duhul lucrați voi, copii care-Mi primiți venirea Mea în cuvânt. Amin.

E zi de învățătură a Mea și azi peste poporul cel atât de învățat de Dumnezeu. E zi de creștere în credință, în umilință, în minuni, fiilor copii, că voi stați în mâna Mea ca niște copii care slujesc Dumnezeului lor mai mult decât cei de până la voi ai Mei, că e vreme mare vremea Mea cu voi. E vremea cuvântului Meu care curge ca râul, fiindcă pe nicăieri nu mai este Dumnezeu peste om în chip adevărat, căci omul este amestecat cu el însuși, și Eu nu pot peste amestecătură, că nu se scoală nimeni din moarte dacă M-ar vedea pe Mine lucrător din omul amestecat cu el însuși, fiindcă așa ar zice omul că sunt Eu: amestecat în cele ale omului.

A trebuit să-Mi fac gard în jurul lucrului Meu cu voi, ca să pot să vă țin în Mine pe voi, și așa să pot coborî la voi, iar voi să-Mi fiți punte, fiilor copii. Este scris în Scripturi cuvântul Meu: *«Cine nu primește împărăția Mea ca un copil, nu poate intra în ea»*. Amin. Să-Mi răspundă Mie slujitorii și mai-marii bisericii din lume dacă sunt ei copii, și apoi primitori ai împărăției Mele. Să-Mi răspundă! Dar ce să-Mi răspundă? Nici vouă nu vă pot aceștia răspunde, darămite Mie! Cum să vă poată învăța ei pe voi ce să faceți când ei nu se învață pe ei înșiși și între ei împărăția lui Dumnezeu? Cum să vă învețe ei pe voi când vă învăț Eu, Domnul? M-aș atinge de ei să-i pedepsesc pentru necredința lor în venirea Mea la voi cuvânt și pentru musturarea pe care v-o fac ei când le vine lor bine. Dar vai lor, că nici unul din ei nu va scăpa de pedeapsa pe care și-au gătit-o de Mi-au pus în lanțuri pe cel ce a fost martor dintre ei la lucrul Meu cu voi. Dacă ei ar fi crezut că Eu sunt această lucrare, și-ar mai fi mărturisit apoi necredința martorul Meu pe care l-am avut Eu dintre ei și cu care am lucrat început nou, de biserică vie și neamestecată cu fărădelegea? Am spus, și iarăși spun că toată necredința și disprețul pe care îl aruncă acesta acum înspre voi, este pentru că nu a voit nimeni din ei să creadă și să devină copii, și să primească împărăția lui Dumnezeu apoi. Ce să fac cu cei mari în ei înșiși? Nimic nu pot să fac. Nu pot să încap în ei oricât M-aș micșora Eu ca să-i fac să Mă cunoască prin duhul umilinței Mele, și apoi prin harul cel de sus pe care-l au numai cei născuți de sus, iar cei de jos nu-l au. Le voi zdrobi mărirea curând, curând, așa cum am zdrobit-o și pe cea a arhiereului care s-a luptat împotriva voastră vreme de șapte ani, și apoi a căzut și a plătit pe pământ prin chin și jale toată mulțimea de pietre pe care a aruncat-o el în voi. Le voi zdrobi mărirea lor de care Eu nu am nevoie, precum nu am nevoie de slavă de la ei, căci Eu am spus: *«Slavă de la oameni nu primesc»*. Nu primesc, că Eu sunt Dumnezeu umilit, și nu crede omul că nu primesc slavă de la el. Ce să fac cu slavă pentru Mine de la cel ce nu Mă iubește cu trupul, cu sufletul și cu duhul lui?

Îi voi pedepsi pe toți, pe neam și pe sămânță, pentru că Mi-au luat de lângă voi pe cel ce a crezut Mie, și pentru că l-au pus apoi să hulească drumul Meu de la cer la pământ și să se despartă de cuvântul Meu cel sfânt, cuvântul vieții veșnice, care umple văzduhul când cobor cu el la voi, și care zguduie locuința morților și iadul, ca să dea înapoi pe morți, precum scrie în Scripturi.

Vai, și de șapte ori câte șapte vai, ba chiar de șaptezeci de ori câte șapte vai celor ce cugetă despre cuvântul gurii Mele, care curge din Mine în zilele acestea, că este cuvânt de om și nu Eu Însumi, Cuvântul Tatălui, Fiul Tatălui, Dumnezeu Cuvântul, Care S-a făcut trup acum două mii de ani, iar acum, cuvânt, pentru învierea morților, căci am zis: *«Vine vremea ca cei din morminte*

să audă glasul Fiului lui Dumnezeu și să învieze». Amin. Cine nu crede în vremea aceasta în cuvântul Meu de acum, aceluia nu i se pune că a crezut sau crede în proorocii Scripturilor, și nici în Moise, cu care Eu am vorbit în muntele Sinai și, apoi, în toată vremea Israelului lui Moise. Amin.

Eu sunt Dumnezeuul lui Avraam, Isaac și Iacov, și același sunt din veac și până în veac, dar poporul Israel M-a omorât când am venit, pentru că dezlegam sâmbăta și pentru că ziceam că Dumnezeu este Tatăl Meu și că Mă făceam pe Mine Însumi deopotrivă cu Dumnezeu.

O, oameni necredincioși venirii Mele de acum! Am spus și celor ce nu credeau atunci că Eu sunt Fiul lui Dumnezeu și că Tatăl este în Mine, și Eu în El; le-am spus că *«Fiul nu poate să facă nimic de la Sine dacă nu vede pe Tatăl făcând»*; le-am spus: *«cele ce face Tatăl, acestea face și Fiul întocmai, căci Tatăl iubește pe Fiul și Îi arată toate câte face El, și lucruri mai mari decât acestea va arăta Lui, ca voi să vă mirați, căci după cum Tatăl scoală pe morți și le dă viață, tot așa și Fiul dă viață celor ce El voiește, iar cel ce nu cinstește pe Fiul, nu cinstește pe Tatăl, Care L-a trimis»*. O, ce veți face voi când veți vedea ieșind afară pe cei din morminte la glasul Meu de azi? Voi, care nu aveți milă de cel neputincios, așa cum n-au avut cei asemenea vouă de slăbănogul care nu putea merge de atâția ani, și tot de atâția ani așteptând pe cineva să-l bage în scăldătoarea care tămăduia pe om prin îngerul Meu cel vindecător, ce veți face când veți vedea această lucrare de cuvânt că va lumina lumea toată și o va înnoi, iar pe voi, aruncați afară din împărăție pentru că n-ați avut umilință și credință și sfințenie fără de care nimeni nu va vedea pe Domnul? Vă mirați cum pot Eu fi și cum pot lucra peste aceștia cu care Mă ajut să vin și să Mă fac cuvânt și carte peste pământ apoi. O, nu vă mai mirați! Eu Însumi am spus că sfințenia omului este casa Mea în om. Eu l-am făcut pe om să-Mi fie Mie casă și rai pentru Dumnezeu și pentru sfinți. Nu vă mai mirați cum de pot Eu veni cuvânt pe pământ întocmindu-Mi din lume popor, că Eu am venit să-i adun pe cei aleși ai Mei de la margini la margini, și nu sunteți voi cei aleși ai Mei. Voi vă alegeți unii pe alții, și apoi ziceți că sunteți ai Mei, dar cei aleși ai Mei sunt cei pe care Eu, Domnul, îi aleg și îi adun în jurul Meu și pentru Mine nu pentru deșertăciunea slavei omenești, sub care voi stați, luându-vă plata vremelniceii voastre încă de pe pământ și nu dincolo de cele ce nu se văd.

M-am dus la poarta oilor când poporul iudeu sărbătorea și se mărea și M-am apropiat de scăldătoarea în care îngerul Meu venea și se atingea de cei suferinzi ca să-l vindece pe cel ce intra cel mai întâi în apă, și apoi îngerul pleca; și l-am văzut pe cel bolnav de treizeci și opt de ani, că nimeni nu era să-l ajute să se vindece, iar Eu i-am spus: *«Voiești să te faci sănătos? Scoală-te, ia-ți patul și umblă»*. Și fiindcă era sâmbătă, iudeii au găsit pricină să-i spună lui că nu-i este îngăduit să-și ia patul. În loc să se fi mirat ei că cel bolnav de atâția ani mergea pe picioarele lui ducându-și și patul, ei l-au judecat, și M-au judecat și pe Mine după ce au aflat de la el că Eu l-am vindecat și i-am spus să-și ia patul și să umble în zi de sâmbătă. În zadar le-am spus Eu lor că Fiul nu poate să facă nimic de la Sine dacă nu vede pe Tatăl făcând. În zadar le-am spus Eu că Tatăl Meu până acum lucrează și că și Eu lucrez. Degeaba, așa cum tot în zadar vă spun Eu vouă în vremea aceasta, oameni ai bisericii din lume, că Eu sunt acest cuvânt care vine cu norii, Fiul Domnului, Care vine precum a spus El că va fi venirea Sa, și că numele Lui se cheamă Cuvântul lui Dumnezeu. Și iată ce vă spun Eu vouă: dacă nu credeți că Eu sunt, credeți măcar în aceste cuvinte ale vieții veșnice și înțelepțiți-vă prin ele și dați oamenilor îndemn să vină să bea și să se vindece la apele vieții, și Eu vă voi pomeni întru împărăția Mea când voi veni. Iar de nu veți face așa, veți păți ca tâlharul din stânga crucii Mele de pe Golgota, căci cei ce hulesc sunt de plâns. De ce vă este greu să credeți că tot ce este aici, unde Eu grăiesc și Mă împart, Eu am întocmit? Trebuia, oare, să vă întreb pe voi, cei mari ai bisericii lumii? Dar n-am luat Eu martor dintre voi ca să vă întind puncte și ca să Mă găsiți aici, chemând pe om spre viață? O, de ce ați lucrat voi de l-ați făcut și pe acela ca și pe voi, apoi? Eu l-am făcut cel mai mare dintre voi, și așa este și acum, căci ceea ce i-am dat, i-am dat, și are. Numai că voi v-ați purtat cu

el așa cum s-au purtat mai-marii iudeilor cu Mine și cu cei ce erau ucenicii Mei care credeau că Eu sunt de la Tatăl.

O, neam necredincios! Eu mult nu vă voi mai răbda. O, până când veți vrea să stați voi și nu Eu în capul unghiului? Până când veți vrea să nu știți ce înseamnă biserică a Mea, și Dumnezeu cu omul pe pământ? Până când? Până când Eu, și nu omul, vă voi lua dregătoria voastră și veți fi rușinați pentru necredință. Și se vor ridica ologii și ciungii și orbii și toți suferinzii, și Eu îi voi vindeca pe ei, că voi nu știți să fiți vindecători. Nu știți, pentru că nu sunteți de la Dumnezeu, ci v-ați așezat voi înșivă și unii pe alții sub numele Meu, iar din pricina fărădelegilor voastre Eu sunt nesocotit între oamenii care nu au călăuză pe pământ. Eu însă, ca un Păstor milos ce sunt, iată-Mă cum vin cu hrană, cu pășune bună, cu apă vie și cu glas de chemare la viață pe tot omul care vrea să treacă de la moarte la viață iubind pe cei ce sunt ai Mei. Amin.

O, poporul Meu Ierusalim din români, nu știe poporul român să te caute și să Mă ia de la tine și să fie viu. Am pe pământ pe țara română, țarină cu comoară în ea, și mulți o cumpără pe ea. Numai ea nu vrea să cumpere țarina din ea care are comoara Mea în ea. Și cu ce poate s-o cumpere? Cu lepădarea de sine și cu cruce, cu viață sfântă și fără duhul lumii în ea, căci lumea M-a răstignit, fiindcă nu poate duhul ei cu Duhul Meu Cel Sfânt.

Vin Păstor tainic pe pământul român și Mă deșert pe el cu râul vieții ca să bea din el toate neamurile pământului, iar cei ce sunt împotriva împărăției Mele cu care vin acum pe pământ începând de la voi, copiii ai Ierusalimului român, aceștia vor vedea la voi și vor crede vrând-nevrând prin cei ce vor străluci cu Mine în ei după ce Eu voi descoperi slava Mea de peste voi și din voi, că Eu de aceea vă hrănesc, și fericiți veți fi voi, cei ce mâncați și creșteți mici și nu mari, și stați sub povața vieții veșnice și vă sfințiți sfințindu-vă pentru Mine, Domnul și Dumnezeul vostru.

Luați Duh Sfânt! Luați, căci cel ce ia, are, iar cel ce nu ia, nu are. Dați curs cuvântului Meu peste pământ, că trebuie să fac nou pământul, de la margini la margini, căci cuvântul este cel ce dă viață și duh de viață. Luați din gura Mea, și așa să ascultați, iar cartea Mea cu voi să vă fie hrana cea dintâi, și apoi pe toate Eu vi le voi adăuga pentru viața voastră, fiilor. Amin, amin, amin.

05/18-05-2003